

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCESSOS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ ESPORTS

PORTADA ART ARTS ESCÈNIQUES CINEMA CÒMIC CULTURA POPULAR LLIBRES MÚSICA PATRIMONI ALTRES

CULTURA GIRONA - 15 abril 2014 2.00 h

CRÒNICA

Festival d'energia positiva

Sanjosex, diumenge al Teatre Municipal de Girona, amb la mateixa camisa estampada amb la qual apareix a les fotos del disc 'Festival'. En tot cas, ell va aclarir que té altres camises tan o més "interessants" JOAN SABATER.

XAVIER CASTILLÓN - GIRONA

Les ovacions que li van dedicar diumenge al Teatre Municipal de Girona els seus seguidors, molts dels quals aixecats de les butaques en senyal de reconeixement emotiu i sincer, són la millor demostració que Sanjosex ha fet arrelar bé la seva proposta artística en el cor d'un públic incondicional.

Un públic que veu en el bisbalenc Carles Sanjosé un artista complet i sensible, creador de cançons que tenen fusta de clàssiques perquè sintetitzen bé les qüestions que preocupen els seus contemporanis: la necessitat de recuperar una manera de viure més pausada i contemplativa, de sortir al carrer i veure la vida passar, sense ritmes frenètics i angoixants. *Festival*, el seu nou disc, incideix en aquests temes amb una òptica tan innocentment positiva que gairebé resulta sospitosa. Es creu tot el que diu? Sí, s'ho creu. Sanjosex és així.

Va deixar per al final "la més trista" del nou disc, 'El factor X', per mostrar la varietat de 'Festival'

I en aquesta aposta per la vida i “per ser feliç”, amb les dosis necessàries d'ironia per no resultar naïf, resideix la força de Sanjosex, que en concert es multiplica exponencialment. Carles Sanjosé sempre ha sabut envoltar-se de bons músics i la seva banda actual n'és una bona prova: a la gran secció rítmica que és el motor del grup –el baixista Miquel Sospedra i el bateria Pep Mula– ja es va sumar en la seva gira anterior, testimoniada en el directe *La viu-viu*, un dels millors guitarristes catalans en actiu, el tot terreny Xarim Aresté, i ara el nivell del grup encara puja alguns esglaons més amb la incorporació del teclista Eduard Font, un altre músic integral, molt professional i amb un currículum tan llarg com variat. Per molt que Sanjosé insistís diu-menge que els nervis de l'estrena i el seu caràcter erràtic li van jugar alguna mala passada, en realitat la percepció que van tenir els assistents al seu debut dins del festival Strenes és que, al marge d'algunes insignificants errades tècniques, el concert va ser impecable, per les cançons, per la banda i per la naturalitat i la seguretat escènica cada vegada més notòries d'aquest músic de la Bisbal d'Empordà que sovint troba molt a prop de casa els materials per construir composicions amb color local i vocació universal.

I tot i que argumenta força la raó de les seves cançons i fa alguna dedicatòria esporàdica –a tots els músics i sobretot a Quimi Portet, el seu productor (*Fem música*), i al seu pare–, Sanjosex va força a la idea: 25 cançons en uns 100 minuts de concert, les 14 del nou disc, que inclou temes tan efectius com ara *El joc*, la matrimonial i 100 % positiva *Sí, M'agraden els colors* i *No hi ha mirades*, al costat d'altres cançons que ja tenen almenys deu anys de vida però que són revitalitzades periòdicament amb nous arranjaments com ara *Et menjaria a petons*, *Putà* i *Fem l'amor*. Tampoc no van faltar a la cita *Corriol*, *Futur incert* i *Animal salvatge*, però va deixar per al final “la més trista” del nou disc, *El factor X*, per mostrar la varietat de registres d'aquest *Festival* impulsu i guitarrer, però també reposat i malenconiós.

NOTÍCIES RELACIONADES

Strenes creix un 32%

“Volia fer un disc com més comercial millor”

MÉS LLEGIDES

1. Clatellada a la tàctica de Sánchez
2. Ja ho veus, Pedro!
3. Frec a frec entre ERC